2023_1_317_334

നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം ഭാരതസർക്കാർ സ്ഥാപനമായ എ.ഐ.സി.ടി.ഇ. യുടെ "അനുവാദിനി" എന്ന നിർമിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾകടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവ്വഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

2023_1_317_334

മുത്തൂറ്റ് ലീസിങ് ആൻഡ് ഫിനാൻസ് ലിമിറ്റഡും മറ്റൊരാളും

v.

ആദായ നികുതി കമ്മിഷണർ

(2010 ലെ 10201-10202 സിവിൽ അപ്പീലുകൾ)

ജനുവരി 03, 2023

[ജസ്റ്റിസ് സഞ്ജീവ് ഖന്ന, ജസ്റ്റിസ് എം. എം. സുന്ദരേശ്]

പലിശ നികുതി നിയമം, 1974- വകുപ്പ് 2 (5-എ), വകുപ്പ് 2 (5-ബി)- ഹയർ-പർച്ചേസ് കരാറുകൾ- അപ്പീൽവാദികളായ നികുതിദായകർ വകുപ്പ് 2 (5-എ) യുടെ അർത്ഥത്തിൽ ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളാണ് - ഹയർ-പർച്ചേസ് കരാറുകൾക്ക് കീഴിൽ അടയ്ക്കുന്ന ഹയർ-പർച്ചേസ് തവണകളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള പലിശയ്ക്ക് നികുതി അടയ്ക്കാൻ അപ്പീൽവാദികൾ ബാധ്യസ്ഥരാണോ എന്ന്- ഐ. ടി. എ. ടി. 1998 ജനുവരി 13 ലെ സി. ബി. ഡി. ടി. സർക്കുലർ നമ്പർ 760 പരിശോധിക്കുകയും ഹയർ-പർച്ചേസ് കരാർ ഒരു സംയോജിത ഇടപാടാണെന്നും പണയത്തിന്റെയും വിൽപ്പനയുടെയും ഘടകങ്ങളുണ്ടെന്നും വായ്പാ ഗഡുക്കൾ പലിശ നികുതിയിൽ ഈടാക്കുന്ന വായ്പകളുടെ പലിശയല്ലാത്തതിനാൽ അപ്പീൽവാദികളായ നികുതിദായകർ പലിശ നികുതി അടയ്ക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥരല്ലെന്നും നിരീക്ഷിച്ചു- ഹയർ-പർച്ചേസ് വായ്പാ ഗഡുവിൽ "വായ്പാ ചെലവുകൾ" ഉൾപ്പെടുന്നുവെന്നും

2023_1_317_334

അത് പലിശയല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ലെന്നും അതിനാൽ പലിശയ്ക്ക് പലിശ നികുതി ഈടാക്കാമെന്നും നിരീക്ഷിച്ച് ഹൈക്കോടതി ഐ. ടി. എ. ടിയുടെ കണ്ടെത്തൽ റദ്ദാക്കി. ഹയർ-പർച്ചേസ് കരാറായി രൂപകൽപ്പന ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഈ ഇടപാട് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു വാഹനം വാങ്ങുന്നതിനുള്ള വായ്പാ കരാറാണെന്ന് ഹൈക്കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു- 1998 ജനുവരി 13-ന് സി. ബി. ഡി. ടി പുറപ്പെടുവിച്ച സർക്കുലർ നമ്പർ 760-ൽ അപ്പീൽവാദിയായ നികുതിദായകൻ ആശ്രയിച്ചത് ഹൈക്കോടതി നിരസിച്ചു- അപ്പീലിൽ, ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു: സഹാറ ഇന്ത്യ സേവിംഗ്സ് ആൻഡ് ഇൻവെസ്റ്റ്മെന്റ് കോർപ്പറേഷൻ ലിമിറ്റഡ്, ജനറൽ മാനേജർ മുഖേന സ്റ്റേറ്റ് ബാങ്ക് ഓഫ് പട്യാല എന്നീ കേസുകളിലെ സിദ്ധാന്തവും യുക്തിയും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ ഹൈക്കോടതി സ്വീകരിച്ച നിലപാട് ശരിയല്ല- 1998 ജനുവരി 13 ലെ സർക്കുലർ നമ്പർ 760 ൽ, സി ബി ഡി ടി ഈ പ്രശ്നം പരിഗണിച്ചതായും ഹയർ-പർച്ചേസിന്റെ സ്വഭാവത്തിലുള്ള ഇടപാടുകളുടെ കാര്യത്തിൽ, വായ്പാ ഗഡുക്കളുടെ രസീതുകൾ പലിശയുടെ സ്വഭാവത്തിലായിരിക്കില്ലെന്ന് ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടതായും നിരീക്ഷിച്ചു- അടിസ്ഥാനപരമായി, സാമ്പത്തിക ഇടപാടുകളുടെ സ്വഭാവത്തിലുള്ള ഇടപാടുകളിൽ, വായ്പാ ഗഡുക്കൾ പലിശ നികുതിയ്ക്ക് വിധേയമായി പലിശയായി കണക്കാക്കണം- രണ്ട് ഇടപാടുകളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന്, നികുതിദായക ഉദ്യോഗസ്ഥർ (i) കരാറിന്റെ നിബന്ധനകൾ; (ii) ആസ്തിയുടെ വിതരണക്കാരനും ഹയർ-പർച്ചേസ് കമ്പനിയും ആസ്തിയുടെ അന്തിമ ഉപയോക്താവും തമ്മിലുള്ള പദ്ധതിയുടെ സ്വഭാവം; (iii) പ്രാരംഭ പണമടവിന്റെ നിർണ്ണയം, ഹയർ-പർച്ചേസ് വില നിർണ്ണയിക്കുന്ന രീതി മുതലായവയിൽ കാണപ്പെടുന്ന കക്ഷികളുടെ ഉദ്ദേശ്യം, മുതലായവ കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്- എന്നിരുന്നാലും, യഥാർത്ഥത്തിൽ

2023_1_317_334

വാങ്ങുന്നയാളും എന്നാൽ മുഴുവൻ വിലയും നൽകാത്തതുമായ അത്തരം വായ്പയെടുത്തയാൾക്ക് വേണ്ടി ഹയർ-പർച്ചേസ് കമ്പനി വിലയോ അതിന്റെ ഗണ്യമായ ഭാഗമോ നൽകുമ്പോൾ, അത്തരം കരാറിന് വായ്പ വീണ്ടും അടയ്ക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ജാമ്യത്തിന്റെ സ്വഭാവമാണ്, അത് അടിസ്ഥാനപരമായി ഒരു വായ്പ ഇടപാടാണ്- നിയമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പ്രത്യേക ഗണ്യമായ ചോദ്യം രൂപപ്പെടുത്താതെ ഐ. ടി. എ. ടിയുടെ കണ്ടെത്തൽ ഹൈക്കോടതി റദ്ദാക്കി, അതിനാൽ വസ്തുതയുടെ കണ്ടെത്തലുകളിൽ ഇടപെടുന്നത് അനാവശ്യമായിരുന്നു- അപ്പീൽവാദിയുടെ കാര്യത്തിൽ നികുതിദായക ഉദ്യോഗസ്ഥൻ നടത്തിയ കൂട്ടിച്ചേർക്കലുകൾ നീക്കം ചെയ്യുന്ന ഐ. ടി. എ. ടി പാസാക്കിയ ഉത്തരവുകൾ- മോട്ടോർ വെഹിക്കിൾസ് ആക്ട്, 1988- വകുപ്പ് 51.

പലിശ നികുതി നിയമം, 1974- വകുപ്പ് 2 (7)- വ്യാഖ്യാനവും പരിധിയും- ഹയർ-പർച്ചേസ് കരാറിന് കീഴിൽ വീണ്ടെടുക്കുന്ന പലിശ, വകുപ്പ് 2 (7) പ്രകാരം വരുന്നതാണോ- വിധിച്ചത്: വകുപ്പ് 2 (7) രണ്ട് തീരുമാനങ്ങളിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുണ്ട്, അതായത് സഹാറ ഇന്ത്യ സേവിംഗ്സ് ആൻഡ് ഇൻവെസ്റ്റ്മെന്റ് കോർപ്പറേഷൻ ലിമിറ്റഡ്, ജനറൽ മാനേജർ മുഖേന സ്റ്റേറ്റ് ബാങ്ക് ഓഫ് പട്യാല എന്നീ കേസുകളിൽ. ഈ കേസുകൾ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 2(7) ന് വളരെ പരിമിതമായ അർത്ഥം നൽകി. അതായത്, വായ്പകളിൽ നേരിട്ട് ഉണ്ടാകുന്ന പലിശ മാത്രം, മറ്റ് പലിശകളല്ല എന്നാണ അർത്ഥമാക്കുന്നത്. അത് നിക്ഷേപങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള പലിശയായാലും കിഴിവ് ചെയ്ത വിനിമയ പത്രങ്ങളുടെ വൈകിയ അടവിന് നൽകേണ്ട പലിശയായാലും, അങ്ങനെ തന്നെയായിരിക്കും.

2023_1_317_334

ഹയർ-പർച്ചേസ്- ഘടകങ്ങൾ- വിധിച്ചത്: ഒരു ഹയർ-പർച്ചേസ് കരാറിന് രണ്ട് ഘടകങ്ങളുണ്ട്- പണയം എന്ന ഒരു ഘടകം, വിൽപ്പനയുടെ ഒരു ഘടകം - വായ്പയെടുത്തയാൾ നടത്തുന്ന കൈമാറ്റമോ വിൽപ്പനയോ അല്ലെങ്കിൽ ഹയർ-പർച്ചേസ് കരാറിന്റെ ഏതെങ്കിലും ലംഘനമോ സിവിൽ, ക്രിമിനൽ പ്രത്യാഘാതങ്ങളിലേക്ക് നയിച്ചേക്കാം.

നികുതി- നികുതി വിഷയങ്ങൾ- ഐ. ടി. എ. ടി. രേഖപ്പെടുത്തിയ വസ്തുതകളുടെ കണ്ടെത്തലുകളിൽ ഹൈക്കോടതിയുടെ ഇടപെടൽ- പരിധി- വിധിച്ചു: ഐ. ടി. എ. ടി. സാധാരണയായി രേഖപ്പെടുത്തുന്ന വസ്തുതകളുടെ കണ്ടെത്തലുകൾ നിർണ്ണായകമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു- കണ്ടെത്തലുകൾക്ക് രേഖയിലുള്ള വിവരങ്ങൾ പിന്തുണ നൽകാത്തപ്പോൾ നിയമത്തിന്റെ ഗണ്യമായ ചോദ്യം തീരുമാനിക്കുമ്പോൾ ഹൈക്കോടതിക്ക് വസ്തുതയുടെ കണ്ടെത്തലുകളിൽ ഇടപെടാൻ കഴിയും- ഇതിനായി, ഹൈക്കോടതി നിയമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പ്രത്യേക ഗണ്യമായ ചോദ്യം രൂപപ്പെടുത്തുകയും കർശനമായ മാനദണ്ഡങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ട് ഐ. ടി. എ. ടി.യുടെ വസ്തുതയുടെ കണ്ടെത്തലുകളിൽ ഇടപെടുകയും വേണം.

നികുതി സംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾ- പൂർവ്വസമ്പ്രദായം- ഒരു നികുതി നിയമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിധിന്യായങ്ങളുടെ യുക്തി മറ്റൊരു നികുതി നിയമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു കേസിൽ പൂർവ്വസമ്പ്രദായമായി പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ മുൻകരുതൽ എന്ന നിയമം- ഈ മുൻകരുതൽ എന്ന നിയമം പ്രധാനമാണ്, നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ ഭാഷയും നിയമത്തിന്റെ ലക്ഷ്യവും ഉദ്ദേശ്യവും വ്യത്യസ്തമാകുമ്പോൾ അത് അവഗണിക്കരുത്.

2023_1_317_334

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന- അനുച്ഛേദം 141- പ്രത്യേക അനുമതി ഹർജി- തള്ളി- വിധിച്ചത്: തള്ളിയത് തുടക്കത്തിലും ആരംഭ ഘട്ടത്തിലുമാണെങ്കിൽ, അത് ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 141 പ്രകാരം ഒരു നിർബന്ധിത പൂർവ്വസമ്പ്രദായമായിരിക്കില്ല.

അപീലുകൾ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് കോടതി ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു:

1. ഒരു ഹയർ-പർച്ചേസ് കരാറിന് രണ്ട് ഘടകങ്ങളുണ്ട്- പണയത്തിന്റെ ഒരു ഘടകം, വിൽപ്പനയുടെ ഒരു ഘടകവും. കരാറിന്റെ നിബന്ധനകൾ പാലിച്ചതിന് ശേഷം വാങ്ങാനിരിക്കുന്നയാൾ വാങ്ങാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ വിൽപ്പനയുടെ ഘടകം ഫലപ്രദമാകുന്നു. അതുവരെ സാധനങ്ങൾ പണയത്തിന് നൽകും. ഒരു ഹയർ-പർച്ചേസിൽ, പലിശയുടെ ഒരു ഘടകം അന്തർലീനമാണെന്ന് ഒരാൾക്ക് വാദിക്കാം, എന്നാൽ നൽകേണ്ടത് പണയത്തുകയാണ്, അല്ലാതെ പ്രകൃത്യാ പലിശയല്ല. പണയമെടുത്തയാൾക്ക് വാഹനമോ പണയത്തിന് എടുത്ത സാധനങ്ങളോ തിരികെ നൽകാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ട്. പലിശ അടയ്ക്കേണ്ട വായ്പ നൽകുന്നതിനുള്ള ലളിതമായ ഇടപാടല്ല ഇത്. വാണിജ്യപരവും നിയമപരവുമായ അർത്ഥത്തിൽ ഇടപാടുകൾ കക്ഷികളുടെ അനുബന്ധ അവകാശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് വളരെ സങ്കീർണ്ണമാണ്. മോട്ടോർ വാഹന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 51 പ്രകാരം വായ്പയെടുത്തയാളെ വാഹനത്തിന്റെ ഉടമയായി രേഖപ്പെടുത്തുമെങ്കിലും, ഹയർ-പർച്ചേസ് കരാറിന്റെ അംഗീകാരത്തോടെ രജിസ്ട്രേഷൻ ബുക്കിലും അപീൽവാദിയായ നികുതിനികുതിദായകന്റെ പേര് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. വാഹനാപകടങ്ങൾ/ട്രാഫിക് ചലാനുകൾ മുതലായവയ്ക്ക് മോട്ടോർ വാഹന നിയമപ്രകാരം രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത ഉടമ ഉത്തരവാദിയായിരിക്കാം. എന്നാൽ ഇത് ഒരു തരത്തിലും അപീൽവാദികളായ

നികുതിദായകരുടെ സ്വത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥാവകാശം, അതായത് വാഹനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നികുതിദായകരുടെ അവകാശത്തെ ഇല്ലാതാക്കുന്നില്ല. വായ്പയെടുത്തയാൾ നടത്തുന്ന കൈമാറ്റമോ വിൽപ്പനയോ അല്ലെങ്കിൽ ഹയർ-പർച്ചേസ് കരാറിന്റെ ഏതെങ്കിലും ലംഘനമോ സിവിൽ, ക്രിമിനൽ പ്രത്യാഘാതങ്ങളിലേക്ക് നയിച്ചേക്കാം. സഹാറ ഇന്ത്യ സേവിംഗ്സ് ആൻഡ് ഇൻവെസ്റ്റ്മെന്റ് കോർപ്പറേഷൻ ലിമിറ്റഡ്, എന്നീ കേസുകളിലെ ശാസനയും യുക്തിയും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ജി. ഇ. കാപിറ്റൽ ട്രാൻസ്പോർട്ടേഷൻ എന്ന കേസിൽ ഡൽഹി ഹൈക്കോടതി സ്വീകരിച്ച കാഴ്ചപ്പാട്, പലിശ നികുതി കമ്മീഷണർ *v.* ജി. ഇ. ക്യാപിറ്റൽ ട്രാൻസ്പോർട്ടേഷൻ എന്ന കേസിൽ ഡൽഹി ഹൈക്കോടതി പിന്തുടർന്നത് ശരിയാണ്, കൂടാതെ അപവദിത വിധിന്യായത്തിൽ കേരള ഹൈക്കോടതി എടുത്ത കാഴ്ചപ്പാട് ഈ കോടതിയുടെ മേൽപ്പറഞ്ഞ തീരുമാനങ്ങളുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നില്ല. [ഖണ്ഡിക 14] [329-സി-എച്ച്]

2. 1998 ജനുവരി 13 ലെ സർക്കുലർ നമ്പർ 760 ൽ, സി. ബി. ഡി. ടി. ഈ പ്രശ്നം പരിഗണിച്ചതായും ഹയർ-പർച്ചേസിന്റെ സ്വഭാവത്തിലുള്ള ഇടപാടുകളുടെ കാര്യത്തിൽ, പണയത്തുകയുടെ രസീതുകൾ പലിശയുടെ സ്വഭാവത്തിലായിരിക്കില്ലെന്ന് ഉപദേശിച്ചതായും നിരീക്ഷിച്ചു. അടിസ്ഥാനപരമായി, സാമ്പത്തിക ഇടപാടുകളുടെ സ്വഭാവത്തിലുള്ള ഇടപാടുകളിൽ, പണയത്തുകകൾ പലിശ നികുതിയ്ക്ക് വിധേയമായി പലിശയായി കണക്കാക്കണം. രണ്ട് ഇടപാടുകളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന്, നികുതിദായക ഉദ്യോഗസ്ഥർ ഗുണഫലങ്ങൾ കണക്കിലെടുത്ത് പ്രശ്നം പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്- (i) കരാറിന്റെ നിബന്ധനകൾ; (ii) ആസ്തിയുടെ വിതരണക്കാരനും ഹയർ-പർച്ചേസ് കമ്പനിയും ആസ്തിയുടെ അന്തിമ ഉപയോക്താവും തമ്മിലുള്ള പദ്ധതിയുടെ സ്വഭാവം; (iii) പ്രാരംഭ

പണമടവിന്റെ നിർണ്ണയം, ഹയർ-പർച്ചേസ് വില നിർണ്ണയിക്കുന്ന രീതി മുതലായവയിൽ കാണപ്പെടുന്ന കക്ഷികളുടെ ഉദ്ദേശ്യം, മുതലായവ കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും, യഥാർത്ഥത്തിൽ വാങ്ങുന്നയാളും എന്നാൽ മുഴുവൻ വിലയും നൽകാത്തതുമായ അത്തരം വായ്പയെടുത്തയാൾക്ക് വേണ്ടി ഹയർ-പർച്ചേസ് കമ്പനി തുകയോ അതിന്റെ ഗണ്യമായ ഭാഗമോ നൽകുമ്പോൾ, അത്തരം കരാർ വായ്പയുടെ തിരിച്ചടവിനുള്ള ജാമ്യത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിലാണ്, അത് അടിസ്ഥാനപരമായി ഒരു വായ്പാ ഇടപാടാണ്. [ഖണ്ഡിക 16] [331-എഫ്- എച്ച്; 332- എ- ബി]

3.1. സുന്ദരം ഫിനാൻസ് ലിമിറ്റഡ് എന്ന കേസിലെ വിധിന്യായം വിൽപ്പന നികുതി നിയമത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഹയർ-പർച്ചേസ് കരാറുകളിലെ വായ്പയുടെ യഥാർത്ഥ സ്വഭാവവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, നിലവിലെ കേസിൽ, ഒന്ന് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 2 (7) കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, അത് രണ്ട് തീരുമാനങ്ങളിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്, അതായത് സഹാറ ഇന്ത്യ സേവിംഗ്സ് ആൻഡ് ഇൻവെസ്റ്റ്മെന്റ് കോർപ്പറേഷൻ ലിമിറ്റഡ്, ജനറൽ മാനേജർ മുഖേന സ്റ്റേറ്റ് ബാങ്ക് ഓഫ് പട്യാല എന്നീ കേസുകളിൽ. ഈ കേസുകൾ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 2(7) ന് വളരെ പരിമിതമായ അർത്ഥം നൽകി. അതായത്, ''വായ്പകളിൽ'' നേരിട്ട് ഉണ്ടാകുന്ന പലിശ മാത്രം, മറ്റ് പലിശകളല്ല എന്നാണ അർത്ഥമാക്കുന്നത്. അത് നിക്ഷേപങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള പലിശയായാലും കിഴിവ് ചെയ്ത വിനിമയ പത്രങ്ങളുടെ വൈകിയ അടവിന് നൽകേണ്ട പലിശയായാലും, അങ്ങനെ തന്നെയായിരിക്കും. [ഖണ്ഡിക 17] [332-ബി-ഇ]

2023_1_317_334

3.2. ബാധകമാകുന്ന വകുപ്പിന്റെ ഭാഷയെയും അതിന്റെ പരിധിക്കുള്ളിൽ നികുതിയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നതിനെയുമാണ് നികുതി ആശ്രയിക്കുന്നത്. അതിനാൽ, ഒരു നികുതി നിയമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിധിന്യായങ്ങളുടെ യുക്തി മറ്റൊരു നികുതി നിയമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു കേസിൽ പൂർവ്വസമ്പ്രദായമായി പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ ഒരാൾ ശ്രദ്ധയോടെയും ജാഗ്രതയോടെയും പ്രവർത്തിക്കണം. ഈ ജാഗ്രതാ നിയമം പ്രധാനമാണ്, നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ ഭാഷയും നിയമത്തിന്റെ ലക്ഷ്യവും ഉദ്ദേശ്യവും വ്യത്യസ്തമാകുമ്പോൾ അത് അവഗണിക്കരുത്. [ഖണ്ഡിക 18] [332-ഇ-എഫ്]

4.1. ഐ. ടി. എ. ടി. സാധാരണയായി രേഖപ്പെടുത്തുന്ന വസ്തുതകളുടെ കണ്ടെത്തലുകൾ നിർണ്ണായകമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. വസ്തുതയുടെ കണ്ടെത്തലുകളിൽ ഹൈക്കോടതിക്ക് ഇടപെടാൻ കഴിയും, നിയമത്തിന്റെ ഗണ്യമായ ഒരു ചോദ്യം തീരുമാനിക്കുമ്പോൾ, കണ്ടെത്തലുകൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള വസ്തുതകൾ പിന്തുണയ്ക്കാത്തപക്ഷം, അത് വികലമായി കണക്കാക്കപ്പെടും. ഇതിനായി, ഹൈക്കോടതി നിയമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പ്രത്യേക ഗണ്യമായ ചോദ്യം രൂപപ്പെടുത്തുകയും കർശനമായ മാനദണ്ഡങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ ഐ. ടി. എ. ടിയുടെ വസ്തുതയുടെ കണ്ടെത്തലുകളിൽ ഇടപെടുകയും വേണം. നിലവിലെ കേസിൽ, ഹൈക്കോടതി നിയമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പ്രത്യേക ഗണ്യമായ ചോദ്യം രൂപപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല, അതിനാൽ വസ്തുതയുടെ കണ്ടെത്തലുകളിൽ ഇടപെടുന്നത് അനാവശ്യമാണ്. കക്ഷികൾ നൽകിയ നാമകരണം പരിഗണിക്കാതെ തന്നെ ഇടപാടിന്റെ യഥാർത്ഥ സ്വഭാവം കണ്ടെത്തുന്നതിന് ചുറ്റുമുള്ള വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും പരിശോധിക്കാൻ നികുതി അധികാരികൾക്ക് അവകാശമില്ലെന്ന് ഇതിനർത്ഥമില്ല. [ഖണ്ഡിക 19] [333-സി-ഇ]

2023_1_317_334

4.2. നിലവിലെ കേസിൽ, ഈ പ്രത്യേക ഘട്ടത്തിൽ, റിമാന്റ് ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത് ഉചിതമല്ല. 2000 മാർച്ച് 31 മുതൽ ഈ നിയമം പ്രാബല്യത്തിലില്ലായെന്നതും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. അപവദിത വിധിന്യായം അതനുസരിച്ച് റദ്ദാക്കുന്നു. നികുതിദായക ഉദ്യോഗസ്ഥൻ നടത്തിയ കൂട്ടിച്ചേർക്കലുകൾ റദ്ദാക്കുകയും അപ്പീൽവാദിയുടെയും മറ്റ് കേസുകളുടെയും കാര്യത്തിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കലുകൾ ഇല്ലാതാക്കുന്ന ഐ. ടി. എ. ടി പാസാക്കിയ ഉത്തരവുകൾ ശരിവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. [ഖണ്ഡികകൾ 20,21] [333-ജി; 334-എ]

ആദായനികുതി കമ്മീഷണർ, കാൺപൂർ *v.* സഹാറ ഇന്ത്യ സേവിംഗ്സ് ആൻഡ് ഇൻവെസ്റ്റ്മെന്റ് കോർപ്പറേഷൻ ലിമിറ്റഡ് *(2009)* **17** എസ്സിസി **43,** സ്റ്റേറ്റ് ബാങ്ക് ഓഫ് പട്യാല ജനറൽ മാനേജർ *v.* ആദായനികുതി കമ്മീഷണർ വഴി, പട്യാല **(2015) 15 SCC 483: [2015] 12 SCR 243**- ആശ്രയിച്ചു.

ആദായനികുതി കമ്മീഷണർ, കൊച്ചി *v.* മുത്തൂറ്റ് ലീസിംഗ് *&* ഫിനാൻസ് ലിമിറ്റഡ് [**2002** ലെ ഐടിഎ നമ്പർ **269** ൽ കേരള ഹൈക്കോടതിയുടെ **2008** മാർച്ച് **10** ലെ വിധിന്യായം]- അസാധുവാക്കി.

സ്റ്റേറ്റ് ബാങ്ക് ഓഫ് മൈസൂർ *v.* കമ്മീഷണർ ഓഫ് ഐടി, കർണാടക-*I*, ബാംഗ്ലൂർ **(1989) 175** ഐ ടി ആർ **607**- അസാധുവാക്കി.

ആദായനികുതി കമ്മീഷണർ *v.* ചോളമണ്ഡലം ഇൻവെസ്റ്റ്മെന്റ് ആൻഡ് ഫിനാൻസ് കമ്പനി ലിമിറ്റഡ് **(2008) 296** ഐ ടി ആർ **601**- അംഗീകരിച്ചു.

2023_1_317_334

കെ. എൽ. ജോഹർ ആൻഡ് കമ്പനി *(*രണ്ട് അപ്പീലുകളിലും*) v.* ഡെപ്യൂട്ടി കൊമേഴ്ഷ്യൽ ടാക്സ് ഓഫീസർ, കോയമ്പത്തൂർ *III (*രണ്ട് അപ്പീലുകളിലും*)* **AIR 1965 SC 1082: [1965] 2** എസ്. സി. ആർ **112;** സുന്ദരം ഫിനാൻസ് ലിമിറ്റഡ് *v.* കേരള സംസ്ഥാനവും മറ്റൊരാളും, **AIR 1966 SC 1178: [1966] 2** എസ്സിആർ **828;** പലിശ നികുതി കമ്മീഷണർ, ന്യൂഡൽഹി *v.* ജി. ഇ. കാപിറ്റൽ സർവീസസ് ഇന്ത്യ [**2008** ലെ പ്രത്യേക അനുമതി ഹർജി **(**സിവിൽ**)** നമ്പർ **14202** ലെ *2008* മെയ് *16* ലെ സുപ്രീം കോടതിയുടെ തീരുമാനം*]*, കൂടാതെ അസോസിയേഷൻ ഓഫ് ലീസിംഗ് ആൻഡ് ഫിനാൻഷ്യൽ സർവീസ് കമ്പനീസ് *v.* യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയും മറ്റുള്ളവരും **(2011) 2** എസ്. സി. സി **352: [2010] 13** എസ്. സി. ആർ **381**- പരാമർശിച്ചു.

പരാമർശിക്കപ്പെട്ട വിധിന്യായങ്ങൾ

[1966] 2 എസ്. സി. ആർ **828**	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക **7**
(2009) 17 എസ്. സി. സി**. 43**	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക **10**
[2015] 12 എസ്. സി. ആർ**. 243**	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക **10**
[1965] 2 എസ്. സി. ആർ**. 112**	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക **15**

2023_1_317_334

[2010] 13 എസ്. സി. ആർ. **381**	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക **18**

സിവിൽ അപ്പീൽ അധികാരിത: 2010 ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ 10201-10202.

ഐ. ടി. എ. നമ്പർ 230, 269/2002 എന്നിവയിൽ 10/03/2008-ലെ കേരള ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

ഒപ്പം

2010 ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ 10203, 10204, 10205-10206, 10207, 2014 ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ 4903, 4904, 4905, 4906, 4907, 2011 ലെ പ്രത്യേക അനുമതി ഹർജി (സിവിൽ) നമ്പർ 4441.

ശ്രുപേഷ് കുമാർ, ശശാങ്ക് ബാജ്പേയി, ചിൻമയി ചന്ദ്ര, എ. രഘുനാഥ്, റിതിക സിൻഹ, വി. കെ. മോംഗ, ഇ. എം. എസ്. അനം, എ. എൻ. അറോറ, ശ്രീമതി അനിൽ കത്യാർ എന്നീ അഭിഭാഷകർ കക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായി.

കോടതിയുടെ വിധിന്യായം പ്രസ്താവിച്ചത്

ജസ്റ്റിസ് സഞ്ജീവ് ഖന്ന:

2023_1_317_334

1. 2011 ലെ പ്രത്യേക അനുമതി ഹർജി (സിവിൽ) നമ്പർ 4441 ൽ അനുമതി നൽകി.

2. ഈ കൂട്ടത്തിലെ സിവിൽ അപ്പീലുകളിൽ പരിഗണനയ്ക്ക് വരുന്ന പൊതുവായ ചോദ്യം ഇതാണ്: ഹയർ-പർച്ചേസ് കരാറിന് കീഴിൽ അടച്ച ഹയർ-പർച്ചേസ് തവണകളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള പലിശ ഘടകത്തിന് 19741 ലെ പലിശ-നികുതി നിയമപ്രകാരം[1] നികുതി അടയ്ക്കാൻ അപ്പീൽവാദികൾ ബാധ്യസ്ഥരാണോ?

3. ചുരുക്കത്തിൽ വസ്തുതകൾ ഇപ്രകാരമാണ്- അപ്പീൽവാദികളായ നികുതിദായകർ റിസർവ് ബാങ്കിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടുള്ള ബാങ്കിംഗ് ഇതര ധനകാര്യ, ലീസിംഗ് കമ്പനികളാണ്. ചില അപ്പീൽവാദികളായ നികുതിദായകരെ ഹയർ-പർച്ചേസ് ധനകാര്യ കമ്പനികളായി പുനർവർഗ്ഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്പീൽവാദികളായ നികുതിദായകർ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 2 (5-എ) യുടെ അർത്ഥത്തിൽ ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളാണെന്നതിൽ തർക്കമില്ല, അത് ഇനിപ്പറയുന്നവയാണ്:

"(5-എ) "ധനകാര്യ സ്ഥാപനം" എന്നാൽ -

(i) 1949 ലെ ബാങ്കിംഗ് റെഗുലേഷൻ ആക്ട്, (1949 ലെ 10) ബാധകമാകുന്ന ഒരു ബാങ്കിംഗ് കമ്പനി (ആ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 51 ൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും ബാങ്ക് അല്ലെങ്കിൽ ബാങ്കിംഗ് സ്ഥാപനം ഉൾപ്പെടെ);

(ii) 1956 ലെ കമ്പനി ആക്ട് (1956 ലെ 1) ലെ വകുപ്പ് 4-എയിൽ നിർവചിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു പൊതു ധനകാര്യ സ്ഥാപനം;

1 ചുരുക്കത്തിൽ 'നിയമം'

(iii) വകുപ്പ് 3 അല്ലെങ്കിൽ വകുപ്പ് 3-എ പ്രകാരം സ്ഥാപിതമായ ഒരു സംസ്ഥാന ധനകാര്യ കോർപ്പറേഷൻ അല്ലെങ്കിൽ 1951 ലെ സ്റ്റേറ്റ് ഫിനാൻഷ്യൽ കോർപ്പറേഷൻസ് നിയമത്തിലെ (1951 ലെ 63) വകുപ്പ് 46 പ്രകാരമുള്ള ഒരു സ്ഥാപനം;

(iv) മറ്റേതെങ്കിലും ധനകാര്യ കമ്പനി;"

നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 2 (5-ബി) പരാമർശിക്കേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്, അത് ഒരു "ധനകാര്യ കമ്പനിയെ" നിർവചിക്കുകയും അതിന്റെ പരിധിയിൽ ഹയർ-പർച്ചേസ് ധനകാര്യ കമ്പനികൾ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു:

"(5-ബി)" "ധനകാര്യ കമ്പനി" "എന്നാൽ ഖണ്ഡം 5-എ-യിലെ ഉപഖണ്ഡം (i), (ii), അല്ലെങ്കിൽ (iii) ൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു കമ്പനി ഒഴികെയുള്ള ഒരു കമ്പനി എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്".

(i) ഒരു ഹയർ-പർച്ചേസ് ധനകാര്യ കമ്പനി, അതായത്, അതിന്റെ പ്രധാന വ്യവഹാമായി, ഹയർ-പർച്ചേസ് ഇടപാടുകൾ അല്ലെങ്കിൽ അത്തരം ഇടപാടുകൾക്ക് ധനസഹായം നൽകുന്ന ഒരു കമ്പനി;

xx xx xx"

4. ഹയർ-പർച്ചേസ് കരാറിന് കീഴിൽ, അവർ ഉപഭോക്താവിന് ഒരു വാഹനം പണയത്തിൽ നൽകുകയും ഹയർ-പർച്ചേസ് തവണകൾ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, അല്ലാതെ വായ്പകൾക്കുള്ള പലിശയല്ല അത് എന്നതാണ് അപ്പീൽവാദികളായ

നികുതിദായകരുടെ വാദം. ആദായനികുതി അപ്പലേറ്റ് ട്രൈബ്യൂണൽ[2] രേഖപ്പെടുത്തിയ വസ്തുതകളുടെ കണ്ടെത്തലുകൾ അനുസരിച്ച്, അപ്പീൽവാദികളായ നികുതിദായകർ വാഹനത്തിന്റെ ഉടമകളാണെന്ന് വായ്പ്പയെടുത്തയാൾ സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഹയർ-പർച്ചേസ് കരാറുകൾ അനുസരിച്ച്, വായ്പ്പയെടുത്തയാൾ കരാറിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന തുകകൾ അനുസരിച്ച് അതിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന തീയതികളിൽ ഉടമയ്ക്ക് വാടക നൽകണം. കൂടാതെ, വായ്പ്പയെടുത്തയാൾ വാഹനം നല്ല രീതിയിൽ പരിപാലിക്കുകയും നന്നായി സൂക്ഷിക്കുകയും വേണം. അടയ്ക്കേണ്ട എല്ലാ വാടകകളും നിരക്കുകളും നികുതികളും ചെലവുകളും അദ്ദേഹം അടയ്ക്കണം. കരാറിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന വിലാസത്തിലോ അല്ലെങ്കിൽ ഉടമ മുമ്പ് രേഖാമൂലം സമ്മതിച്ച മറ്റേതെങ്കിലും സ്ഥലത്തോ വായ്പ്പയെടുത്തയാൾ വാഹനം തന്റെ ഏക സംരക്ഷണത്തിലും കൈവശത്തിലും സൂക്ഷിക്കണം. പണയത്തിലെടുക്കുന്ന കാലയളവിൽ ന്യായമായ സമയങ്ങളിൽ വാഹനം പരിശോധിക്കാൻ ഉടമയ്ക്കോ അദ്ദേഹം രേഖാമൂലം അധികാരപ്പെടുത്തിയ ഏതൊരു വ്യക്തിക്കോ അവകാശമുണ്ട്. വായ്പ്പയെടുത്തയാൾക്ക് എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും, സ്വന്തം ചെലവിൽ വാഹനം ഉടമകൾക്ക് എത്തിച്ച് ഹയർ-പർച്ചേസ് കരാർ നിർണ്ണയിക്കാം. വായ്പ്പയെടുത്തയാൾ നിശ്ചിത സമയത്തിനുള്ളിൽ പണയ ഗഡുക്കൾ അടയ്ക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുകയോ, പാപ്പരായി മാറുകയോ, പണയം വെക്കുകയോ വിൽക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ വാഹനം പണയം വെക്കാനോ വിൽക്കാനോ അല്ലെങ്കിൽ അന്യാധീനപ്പെടുത്താനോ കൈമാറാൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്യുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും പ്രവൃത്തി അല്ലെങ്കിൽ കാര്യം ചെയ്യുകയോ അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ

2 ചുരുക്കത്തിൽ 'ഐ. ടി. എ. ടി.'

അനന്തരഫലമായി, വാഹനം നിയമപരമായ നടപടിക്രമങ്ങൾക്ക് കീഴിൽ കണ്ടുക്കെട്ടപ്പെടുകയോ പിടിച്ചെടുക്കപ്പെടുകയോ എഴുതി കൊടുക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യാം, അല്ലെങ്കിൽ ഹയർ-പർച്ചേസ് കരാറിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും വ്യവസ്ഥകൾ ലംഘിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ പാലിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുകയോ ചെയ്താൽ, ഉടമയ്ക്ക് ഉടൻ കരാർ നിർണ്ണയിക്കാൻ അർഹതയുണ്ട്, അതിനുശേഷം, വാഹനം സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്ത് പ്രവേശിക്കാനും അത് പിടിച്ചെടുക്കാനും നീക്കം ചെയ്യാനും കൈവശപ്പെടുത്താനും അവകാശമുണ്ട്. കുടിശ്ശികയായുള്ള എല്ലാ തവണകൾക്കും കരാർ ലംഘിച്ചതിന് നഷ്ടപരിഹാരത്തിനും വാഹനം വീണ്ടും കൈവശം വയ്ക്കുന്നതിനുള്ള ചെലവിനും ഉടമയ്ക്ക് കേസെടുക്കാൻ അവകാശമുണ്ട്. ഉടമസ്ഥർ സമ്മതിക്കുകയാണെങ്കിൽ, വായ്പ്പയെടുത്തയാളെ സ്വന്തം പേരിൽ വാഹനത്തിന്റെ രജിസ്ട്രേഷൻ നടത്താൻ അനുവദിച്ചേക്കാം, വായ്പ്പയെടുത്തയാൾ ഉടമ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോഴെല്ലാം ഉടമയുടെ പേരിലേക്ക് രജിസ്ട്രേഷൻ കൈമാറണം. പ്രത്യേകിച്ചും വായ്പ്പയെടുത്തയാൾ കരാറിലെ ഏതെങ്കിലും വ്യവസ്ഥകൾ ലംഘിക്കുമ്പോൾ, അതുമൂലം ഉടമകൾ വാഹനം പിടിച്ചെടുക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണ്.

5. ഈ വസ്തുതകളിൽ, ഹയർ-പർച്ചേസ് ഗഡുവിലുള്ള പലിശയ്ക്ക് പലിശ നികുതി അടയ്ക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥരല്ലെന്ന അപ്പീൽവാദികളായ നികുതിദായകരുടെ വാദം ഐ. ടി. എ. ടി. അംഗീകരിച്ചു. സെൻട്രൽ ബോർഡ് ഓഫ് ഡയറക്ട് ടാക്സ്[3] 1998 ജനുവരി 13 ന് പുറപ്പെടുവിച്ച സർക്കുലർ നമ്പർ 760 ഐ. ടി. എ. ടി പരാമർശിക്കുകയും ഹയർ-പർച്ചേസ് കരാർ ഒരു സംയോജിത ഇടപാടാണെന്നും പണയത്തിന്റെയും വിൽപ്പനയുടെയും

3 ചുരുക്കത്തിൽ 'സി. ബി. ഡി. ടി.'

ഘടകങ്ങളുണ്ടെന്നും നിരീക്ഷിച്ചു. മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച ഹയർ-പർച്ചേസ് കരാറിന്റെ നിബന്ധനകളെയും വ്യവസ്ഥകളെയും ആശ്രയിച്ച്, ഹയർ-പർച്ചേസ് കരാറുകളെ വായ്പകളിൽ നിന്നും വേർതിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുമെന്ന് ഐ. ടി. എ. ടി. അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. വായ്പ്പാ ഗഡുക്കൾ വ്യത്യസ്തമാണ്, അല്ലാതെ അവ പലിശ നികുതിയിൽ നിന്ന് ഈടാക്കുന്ന വായ്പകളുടെ പലിശയല്ല.

6. 1972 ലെ ഹയർ-പർച്ചേസ് നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളെയും ഐ. ടി. എ. ടി. ആശ്രയിച്ചിരുന്നു, ഇത് കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ തെറ്റാണ്, കാരണം ഈ നിയമം ഒരിക്കലും നടപ്പാക്കിയിട്ടില്ല, തുടർന്ന് ഇത് 2005 ലെ ഹയർ-പർച്ചേസ് (റദ്ദാക്കൽ) നിയമം പ്രകാരം റദ്ദാക്കി.

7. 2008 മാർച്ച് 10-ലെ ആദായനികുതി ***കമ്മീഷണർ, കൊച്ചി v. മുത്തൂറ്റ് ലീസിംഗ് ആൻഡ് ഫിനാൻസ് ലിമിറ്റഡ്***[4] എന്ന കേസിൽ കേരള ഹൈക്കോടതി, ഹയർ-പർച്ചേസ് ഗഡുവിൽ "ഫിനാൻസ് ചാർജ്ജുകൾ" ഉൾപ്പെടുന്നുവെന്നും അത് പലിശയല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ലെന്നും അതിനാൽ പലിശയ്ക്ക് പലിശ നികുതി ഈടാക്കാമെന്നും നിരീക്ഷിച്ച് ഐ. ടി. എ. ടി.യുടെ കണ്ടെത്തൽ റദ്ദാക്കുകയും അസാധുവാക്കുകയും ചെയ്തു. ഹയർ-പർച്ചേസ് കരാറായി രൂപകൽപ്പന ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഈ ഇടപാട് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു വാഹനം വാങ്ങുന്നതിനുള്ള സാമ്പത്തിക കരാറാണെന്ന് ഹൈക്കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. ഒരു വായ്പക്കാരനെന്ന നിലയിൽ വായ്പ്പയെടുത്തയാളോട് ഒരു ഉയർന്ന പലിശ നിരക്ക് ഈടാക്കിയിരുന്നു. വായ്പ്പയെടുത്തയാൾക്ക്, തവണകളായി നൽകുമ്പോൾ, ഒരു രൂപയ്ക്ക് വാഹനം വാങ്ങാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടായിരുന്നു, ഇത് വെറുമൊരു

4 2002 ലെ ഐ. ടി. എ. നമ്പർ 269

ഔപചാരികതയായിരുന്നു, കാരണം വാഹനം ഇതിനകം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. 1988 ലെ മോട്ടോർ വെഹിക്കിൾസ് നിയമത്തിലെ[5] വകുപ്പ് 51 അനുസരിച്ച്, രജിസ്ട്രേഷൻ അതോറിറ്റി രജിസ്ട്രേഷൻ സർട്ടിഫിക്കറ്റിൽ ഹയർ-പർച്ചേസ് കരാറിന്റെ വിശദാംശങ്ങൾ നൽകേണ്ടതുണ്ട്. അതിൽ എതിർകക്ഷിയായ നികുതിദായകന് സ്ഥിരസ്ഥിതിയായി വാഹനം വീണ്ടും കൈവശം വയ്ക്കാനുള്ള ലൈസൻസ് ഉണ്ടായിരുന്നു, എന്നാൽ ഉടമസ്ഥാവകാശം ലഭിക്കുന്നതിന് അവർ മോട്ടോർ വാഹന നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം പേര് മാറ്റുന്നതിന് അപേക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഹയർ-പർച്ചേസ് കരാറിന് കീഴിൽ വീണ്ടെടുക്കുന്ന പലിശ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 2 (7) ന് കീഴിലാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ട് സി. ബി. ഡി. ടി. നേരത്തെ 1996 മാർച്ച് 25-ലെ സർക്കുലർ നമ്പർ 738 പുറപ്പെടുവിച്ചിരുന്നുവെന്ന് നിരീക്ഷിച്ച് 1998 ജനുവരി 13-ലെ സർക്കുലർ നമ്പർ 760-ൽ അപ്പീൽവാദിയായ നികുതിദായകൻ നൽകിയ ആശ്രയം നിരസിക്കപ്പെട്ടു. നിഗമനത്തിലെത്തുന്നതിനായി ***സുന്ദരം ഫിനാൻസ് ലിമിറ്റഡ് v. കേരള സംസ്ഥാനവും മറ്റൊരാളും***[6] എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തെ ആശ്രയിച്ചു. അത് ഈ കോടതി പിന്നീട് പരിശോധിക്കും.

8. ***പലിശ നികുതി കമ്മീഷണർ v. ജി. ഇ. ക്യാപിറ്റൽ ട്രാൻസ്പോർട്ടേഷൻ***[7] എന്ന കേസിൽ 2006 സെപ്റ്റംബർ 1 ന് ഡൽഹി ഹൈക്കോടതി വ്യത്യസ്തമായ ഒരു വീക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു, അതിൽ നികുതിദായകർ വായ്പയ്ക്ക് പലിശ നേടിയിട്ടില്ലെന്നും, വായ്പയ്ക്ക് ഉപഭോക്താവ്/വായ്പയെടുത്തയാൾ നൽകുന്ന ഹയർ-പർച്ചേസ് ഗഡുവിലെ ഒരു ഘടകവും

5 ചുരുക്കത്തിൽ 'എം. വി. നിയമം'

6 AIR 1966 എസ് സി 1178

7 2006 ലെ ഐ ടി എ നമ്പർ 1275

നിയമപ്രകാരം പലിശ നികുതിയിൽ ഈടാക്കില്ലെന്നും നിരീക്ഷിച്ചു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ, ***ആദായനികുതി കമ്മീഷണർ, നൃഡൽഹി v. ജി. ഇ. ക്യാപിറ്റൽ സർവീസസ് ഇന്ത്യ***[8] എന്ന കേസിൽ, ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയത്തിൽ ഡൽഹി ഹൈക്കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തിനെതിരെ നൃഡൽഹിയിലെ ആദായനികുതി കമ്മീഷണർ സമർപ്പിച്ച പ്രത്യേക അനുമതി ഹർജി 2008 മെയ് 16 ന് ഈ കോടതി തള്ളിയതായി പ്രസ്താവിക്കുന്നത് പ്രസക്തമാണ്. ഹർജി തള്ളിയത് തുടക്കത്തിലും പ്രാരംഭ ഘട്ടത്തിലുമുള്ളതിനാൽ, ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 141 പ്രകാരം ഒരു നിർബന്ധിത മാതൃകയായിരിക്കില്ല.

9. 1991 ഒക്ടോബർ 1 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്ന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 2 (7) ഇപ്രകാരം വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു:

"(7)" "പലിശ" "എന്നാൽ ഇന്ത്യയിൽ നടത്തിയ വായ്പകളുടെ പലിശ എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്, അതിൽ ഇനിപ്പറയുന്നവ ഉൾപ്പെടുന്നു:"

(എ) ഇന്ത്യയിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിന് അനുവദിച്ച ഏതെങ്കിലും വായ്പയുടെ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാത്ത ഭാഗത്തിന് കമ്മിറ്റ്മെൻ്റ് ചാർജ്ജുകൾ; ഒപ്പം

(ബി) വാഗ്ദാന പത്രങ്ങൾക്കും ഇന്ത്യയിൽ എഴുതിയുണ്ടാക്കിയതോ നിർമ്മിച്ചതോ ആയ വിനിമയ പത്രങ്ങൾക്കും കിഴിവ്,

എന്നാൽ താഴെപ്പറയുന്നവ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നില്ല:

8 2008 ലെ പ്രത്യേക അനുമതി ഹർജി (സിവിൽ) നമ്പർ 14202.

(i) 1934 ലെ റിസർവ് ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യ നിയമത്തിലെ (1934 ലെ 2) ലെ വകുപ്പ് 42 ലെ ഉപവകുപ്പ് (1-ബി) ൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന പലിശ;

(ii) ട്രഷറി ബില്ലുകളിൽ കിഴിവ്;"

10. ***ആദായനികുതി കമ്മീഷണർ, കാൺപൂർ v. സഹാറ ഇന്ത്യ സേവിംഗ്സ് ആൻഡ് ഇൻവെസ്റ്റ്മെന്റ് കോർപ്പറേഷൻ ലിമിറ്റഡ്[9]; ജനറൽ മാനേജർ മുഖേന സ്റ്റേറ്റ് ബാങ്ക് ഓഫ് പട്യാല v. ആദായനികുതി കമ്മീഷണർ, പട്യാല***[10] എന്നീ കേസുകളിൽ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 2 (7) വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന ഈ കോടതിയുടെ രണ്ട് വ്യക്തമായ തീരുമാനങ്ങളുണ്ട്. അവ പ്രസക്തമാണ്, അതിനാൽ കോടതി അവയെ കുറച്ച് വിശദമായി പരാമർശിക്കും.

11. ***സഹാറ ഇന്ത്യ സേവിംഗ്സ് ആൻഡ് ഇൻവെസ്റ്റ്മെന്റ് കോർപ്പറേഷൻ ലിമിറ്റഡ്*** എന്ന കേസിൽ (മേൽപ്പറഞ്ഞ) 1991 ഒക്ടോബർ ഒന്നിന് മുമ്പ്, വകുപ്പ് 2 (7) ൽ "പലിശ" എന്ന വാക്ക് നിർവചിച്ചിരിക്കുന്നത് "ജാമ്യങ്ങൾക്ക് മേലുള്ള പലിശ" എന്ന തലക്കെട്ടിന് കീഴിൽ ആദായനികുതിക്ക് ഈടാക്കാവുന്ന ഏത് തുകയും ഉൾപ്പെടുത്തുന്ന തരത്തിലാണ്. ഭേദഗതിയെത്തുടർന്ന്, "ജാമ്യങ്ങൾക്ക് മേലുള്ള പലിശ" എന്ന തലക്കെട്ടിന് കീഴിൽ "ആദായനികുതിക്ക് ഈടാക്കാവുന്ന തുക" എന്ന വാക്കുകൾ ഇല്ലാതാക്കി. പണപ്പെരുപ്പ വിരുദ്ധ നടപടിയെന്ന നിലയിലും റവന്യൂ ശേഖരണമെന്ന നിലയിലും രണ്ട് ഉദ്ദേശ്യങ്ങളോടെയാണ് നിയമം നടപ്പാക്കിയതെന്ന് ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. ഈ ലക്ഷ്യം മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ട്, കോടതി നിയമത്തിലെ സെക്ഷൻ 2(7)

9 (2009) 17 എസ് സി സി 43

10 (2015) 15 എസ് സി സി 483

പരിശോധിക്കുകയും വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്തു. "പലിശ" എന്ന പദത്തിന് "വായ്പകളു പലിശ, കമ്മിറ്റ്മെൻ്റ് ചാർജ്ജുകൾ, വാദ്ധാന പത്രങ്ങളുടെയും വിനിമയ പത്രങ്ങളുടെയും കിഴിവ് എന്നിവ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും, എന്നാൽ 1934-ലെ റിസർവ് ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 42(1-ബി) ൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള പലിശയും ട്രഷറി ബില്ലുകളുടെ കിഴിവും ഉൾപ്പെടുത്തരുത്" എന്നിങ്ങനെ ഒരു നിയന്ത്രിത അർത്ഥം നൽകണമെന്ന് കോടതി തീരുമാനിച്ചു. വകുപ്പ് 2 (7) ആദ്യ ഭാഗത്ത് നികുതി അടയ്ക്കാവുന്ന പലിശ നിർവചിക്കുകയും വായ്പകൾക്കു മാത്രം പലിശ പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നു, രണ്ടാം ഭാഗത്ത്, നിർദ്ദിഷ്ട ഉത്തരവിലൂടെ,വാദ്ധാന പത്രങ്ങൾക്കും വിനിമയ പത്രങ്ങൾക്കുമുള്ള കമ്മിറ്റ്മെൻ്റ് ചാർജ്ജുകളും കിഴിവുകളും ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈ വ്യവസ്ഥയെ ഈ രീതിയിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊണ്ട്, നിയമനിർമ്മാണസഭ രണ്ടാം ഭാഗത്തിലെ "പലിശ" എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം രണ്ട് ഇനങ്ങളിലേക്ക് വ്യാപിപ്പിച്ചതായി കണ്ടെത്തി, അതായത്, കമ്മിറ്റ്മെൻ്റ് ചാർജ്ജുകളും വാദ്ധാന പത്രങ്ങൾക്കും വിനിമയ പത്രങ്ങൾക്കുമുള്ള കിഴിവുകളും. ഈ കേസിൽ, എതിർകക്ഷിയായ നികുതിദായകൻ ബോണ്ടുകളിലും ഡിബഞ്ചറുകളിലും നിക്ഷേപം നടത്തിയിരുന്നു. "നിക്ഷേപം" വഴി എതിർകക്ഷിയായ നികുതിദായകൻ വാങ്ങിയ ഈ ബോണ്ടുകളുടെയും ഡിബഞ്ചറുകളുടെയും പലിശയ്ക്ക് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 2 (7) പ്രകാരം പലിശയായി നികുതി ചുമത്താനാവില്ലെന്നും അവ യോഗ്യതയില്ലാത്തതിനാൽ "വായ്പകളുടെ പലിശ" ആയി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും വിധിച്ചു.

12. ***ജനറൽ മാനേജർ മുഖേന സ്റ്റേറ്റ് ബാങ്ക് ഓഫ് പട്യാല*** (മേൽപ്പറഞ്ഞ) എന്ന കേസിൽ കിഴിവുള്ള വിനിമയ പത്രങ്ങൾ അടയ്ക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയാൽ ഈടാക്കാവുന്ന നിശ്ചിത ശതമാനം ചാർജ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 2 (7) ന്റെ അർത്ഥത്തിൽ പലിശയായി

കണക്കാക്കണോ എന്നതിനെക്കുറിച്ച് വിവിധ ഹൈക്കോടതികൾ തമ്മിലുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസം ഈ കോടതി പരിശോധിച്ചിരുന്നു. ഈ അക്കൌണ്ടിൽ ക്രെഡിറ്റ് ചെയ്ത തുക അപ്പീൽവാദിയായ ബാങ്ക് അതിന്റെ പലിശ അക്കൌണ്ടിൽ ബുക്ക് ചെയ്തിരുന്നു. അതിൽ നികുതിദായകനോട് യോജിച്ചുകൊണ്ട്, നിയമത്തിലെ 'പലിശ' എന്ന നിർവചനം ഇടുങ്ങിയതാണെന്നും അത് ഒരു 'അർത്ഥമാകുന്നതും അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതും' എന്ന നിർവചനമായതിനാൽ സമഗ്രമാണെന്നും ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. ***സ്റ്റേറ്റ് ബാങ്ക് ഓഫ് മൈസൂർ v. ഐടി കമ്മീഷണർ, കർണാടക-I, ബാംഗ്ലൂർ***[1] എന്ന കേസിൽ കർണാടക ഹൈക്കോടതിയുടെ ഒരു ബില്ലിൽ കിഴിവ് നൽകുന്നത് വായ്പയുടെ ഒരു രൂപമാണെന്നും അതിനാൽ, കാലതാമസം വരുത്തിയ പണം അടയ്ക്കുന്നതിന് നൽകുന്ന നഷ്ടപരിഹാരം വായ്പകളുടെ പലിശയാണെന്നും, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 2 (7) ലെ പരിമിതമാണെന്നും കാട്ടി തള്ളിയിരുന്നു. വായ്പകളും ഇന്ത്യയിൽ എഴുതിയുണ്ടാക്കിയതോ നിർമ്മിച്ചതോ ആയ ഡിസ്കൌണ്ട് ചെയ്ത വിനിമയ പത്രങ്ങളും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്, ചെയ്യുന്നു. ഡിസ്കൌണ്ട് ചെയ്ത വിനിമയ പത്രങ്ങൾ ഇന്ത്യയിൽ നിർമ്മിച്ച വായ്പകളായി കണക്കാക്കുകയാണെങ്കിൽ, വിനിമയ പത്രങ്ങളിൽ കിഴിവ് ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിന് "പലിശ" എന്ന നിർവചനം വിപുലീകരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അതനുസരിച്ച്, ***ആദായനികുതി കമ്മീഷണർ v. ചോളമണ്ഡലം ഇൻവെസ്റ്റ്മെന്റ് ആൻഡ് ഫിനാൻസ് കമ്പനി ലിമിറ്റഡ്***[2] എന്ന കേസിൽ മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതി ഉൾപ്പെടെയുള്ള മറ്റ് ചില ഹൈക്കോടതികൾ പ്രകടിപ്പിച്ച കാഴ്ചപ്പാടുകളോട് ഈ കോടതി യോജിച്ചു, മുടക്കം വന്ന ബില്ലിന്റെ സ്വഭാവം വായ്പകളുടെ പര്യായമല്ലെന്നും അതിനാൽ ഇത് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 2 (7) ലെ ഭാഗം ഒന്നിന് കീഴിലുള്ള

11 (1989) 175 ഐ ടി ആർ 607

12 (2008) 296 ഐ ടി ആർ 601

പലിശയുടെ പരിധിയിൽ വരില്ലെന്നും പറഞ്ഞു. നികുതിദായകരായ ബാങ്കുകൾക്ക് മുടക്കം വന്ന പലിശയ്ക്ക് നിരക്ക് ഈടാക്കാനുള്ള അവകാശം ഏതെങ്കിലും വായ്പ തിരിച്ചടയ്ക്കുന്നതിലെ കാലതാമസം മൂലമല്ല, മറിച്ച് ഡിസ്കൌണ്ട് ചെയ്ത വിനിമയ പത്രത്തിന് കീഴിൽ അടയ്ക്കേണ്ട തുകകൾ അടയ്ക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയതിനാലാണ് ഉണ്ടായതെന്ന് നിരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. അതിനായി വ്യക്തമായ നിയമപരമായ വ്യവസ്ഥയിലൂടെ മാത്രമേ ഒരു വിഷയത്തെ നികുതിയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരാൻ കഴിയൂ. വായ്പയിൽ നിന്ന് "നേരിട്ട്" ഉണ്ടായാൽ മാത്രമേ നിയമപ്രകാരം പലിശ നികുതി ഈടാക്കൂ. അതനുസരിച്ച്, ഡിസ്കൌണ്ട് ചെയ്ത വിനിമയ പത്രത്തിന് നൽകേണ്ട പലിശ ഒരു വായ്പയ്ക്ക് നൽകേണ്ട പലിശയ്ക്ക് തുല്യമാകില്ല.

13. ***ജനറൽ മാനേജർ മുഖേന സ്റ്റേറ്റ് ബാങ്ക് ഓഫ് പട്യാല*** (മേൽപ്പറഞ്ഞ) എന്ന കേസിലെ തീരുമാനവും, 1961-ലെ ആദായ നികുതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 2(28-A) പ്രകാരമുള്ള "പലിശ" എന്ന പദത്തിന്റെ വിശാലമായ നിർവചനവും, 1974-ലെ പലിശ നികുതി നിയമത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള പദം വളരെ ഇടുങ്ങിയതും പരിമിതവുമാണെന്ന് നിരീക്ഷിക്കുന്നു. 1961 ലെ ആദായനികുതി നിയമപ്രകാരം പലിശ ഏത് രീതിയിലും അടയ്ക്കാം. രണ്ടാമതായി, വായ്പയിൽ നിന്ന് നേരിട്ട് പലിശ അടയ്ക്കുന്നതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 2 (7) ൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന 'മേൽ' എന്ന വാക്കിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി, ഒരു പണമിടപാടിൽ നിന്ന് പരോക്ഷമായി പോലും ഉണ്ടാകുന്ന പലിശ 'സംബന്ധിച്ച്' എന്ന പദപ്രയോഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. മൂന്നാമതായി, "കടം വാങ്ങിയ ഏതൊരു പണവും" "വായ്പ" എന്നതുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തണം. മുൻ പദപ്രയോഗത്തിൽ വായ്പകൾ അല്ലാതെ മറ്റ് മാർഗങ്ങളിലൂടെ കടമെടുത്ത പണവും ഉൾപ്പെടും. അതിനാൽ, 1961

ലെ ആദായനികുതി നിയമത്തിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി, നികുതി ചുമത്താവുന്ന ഒരു ഇനത്തിലാണ് ഈ നിയമം ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നത്, അത് ഡിസ്കൌണ്ട് ചെയ്ത വിനിമയ പത്രത്തിന് കീഴിൽ അടയ്ക്കേണ്ട തുകകൾ അടയ്ക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയാൽ നൽകേണ്ട പലിശയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നില്ല.

14. ഒരു ഹയർ-പർച്ചേസ് കരാറിന് രണ്ട് ഘടകങ്ങളുണ്ട്- പണയത്തിന്റെ ഒരു ഘടകം, വിൽപ്പനയുടെ ഒരു ഘടകവും. കരാറിന്റെ നിബന്ധനകൾ പാലിച്ചതിന് ശേഷം വാങ്ങാനിരിക്കുന്നയാൾ വാങ്ങാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ വിൽപ്പനയുടെ ഘടകം ഫലപ്രദമാകുന്നു. അതുവരെ സാധനങ്ങൾ പണയത്തിന് നൽകും. ഒരു ഹയർ-പർച്ചേസിൽ, പലിശയുടെ ഒരു ഘടകം അന്തർലീനമാണെന്ന് ഒരാൾക്ക് വാദിക്കാം, എന്നാൽ നൽകേണ്ടത് പണയത്തുകയാണ്, അല്ലാതെ പലിശയല്ല. പണയമെടുത്തയാൾക്ക് വാഹനമോ പണയത്തിന് എടുത്ത സാധനങ്ങളോ തിരികെ നൽകാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ട്. പലിശ അടയ്ക്കേണ്ട വായ്പ നൽകുന്നതിനുള്ള ലളിതമായ ഇടപാടല്ല ഇത്. വാണിജ്യപരവും നിയമപരവുമായ അർത്ഥത്തിൽ ഇടപാടുകൾ കക്ഷികളുടെ അനുബന്ധ അവകാശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് വളരെ സങ്കീർണ്ണമാണ്. മോട്ടോർ വാഹന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 51 പ്രകാരം വായ്പ്പയെടുത്തയാളെ വാഹനത്തിന്റെ ഉടമയായി രേഖപ്പെടുത്തുമെങ്കിലും, ഹയർ-പർച്ചേസ് കരാറിന്റെ അംഗീകാരത്തോടെ രജിസ്ട്രേഷൻ ബുക്കിലും അപ്പീൽവാദിയായ നികുതിനികുതിദായകന്റെ പേര് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. വാഹനാപകടങ്ങൾ/ട്രാഫിക് ചലാനുകൾ മുതലായവയ്ക്ക് മോട്ടോർ വാഹന നിയമപ്രകാരം രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത ഉടമ ഉത്തരവാദിയായിരിക്കാം. എന്നാൽ ഇത് ഒരു തരത്തിലും അപ്പീൽവാദികളായ നികുതിദായകരുടെ സ്വത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥാവകാശം, അതായത്

വാഹനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നികുതിദായകരുടെ അവകാശത്തെ ഇല്ലാതാക്കുന്നില്ല. വായ്പയെടുത്തയാൾ നടത്തുന്ന കൈമാറ്റമോ വിൽപ്പനയോ അല്ലെങ്കിൽ ഹയർ-പർച്ചേസ് കരാറിന്റെ ഏതെങ്കിലും ലംഘനമോ സിവിൽ, ക്രിമിനൽ പ്രത്യാഘാതങ്ങളിലേക്ക് നയിച്ചേക്കാം. ***സഹാറ ഇന്ത്യ സേവിംഗ്സ് ആൻഡ് ഇൻവെസ്റ്റ്മെന്റ് കോർപ്പറേഷൻ ലിമിറ്റഡിലെയും*** (മേൽപരാമർശം) ***ജനറൽ മാനേജർ മുഖേന സ്റ്റേറ്റ് ബാങ്ക് ഓഫ് പട്യാലയിലെയും (മേൽപരാമർശം)*** ശാസനയും യുക്തിയും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ***ജി. ഇ. കാപിറ്റൽ ട്രാൻസ്പോർട്ടേഷനിൽ***[13] (മേൽപരാമർശം) ഡൽഹി ഹൈക്കോടതി സ്വീകരിച്ച കാഴ്ചപ്പാട്, ***പലിശ നികുതി കമ്മീഷണർ v. ജി. ഇ. ക്യാപിറ്റൽ ട്രാൻസ്പോർട്ടേഷനിൽ***[14] ഡൽഹി ഹൈക്കോടതി പിന്തുടർന്നത് ശരിയാണ്, കൂടാതെ അപവദിത വിധിന്യായത്തിൽ കേരള ഹൈക്കോടതി എടുത്ത കാഴ്ചപ്പാട് ഈ കോടതിയുടെ മേൽപ്പറഞ്ഞ തീരുമാനങ്ങളുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നില്ല.

15. എന്നിരുന്നാലും, റവന്യൂവിന് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ ***സുന്ദരം ഫിനാൻസ് ലിമിറ്റഡിനെ*** (മേൽപ്പറഞ്ഞ) ആശ്രയിച്ചിട്ടുണ്ട്, ഈ തീരുമാനത്തെ കേരള ഹൈക്കോടതിയും അപവദിത വിധിന്യായത്തിൽ ആശ്രയിച്ചിരുന്നു. വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ വൈരുദ്ധ്യമുണ്ട് എന്നതാണ് വാദം. ***സുന്ദരം ഫിനാൻസ് ലിമിറ്റഡിലെ*** (മേൽപ്പറഞ്ഞ) വിധിന്യായത്തിന്റെ യുക്തി പരിഗണിക്കുന്നതിനുമുമ്പ്, ***കെ. എൽ. ജോഹർ ആൻഡ് കമ്പനി (രണ്ട് അപ്പീലുകളിലും) v. ഡെപ്യൂട്ടി കൊമേഴ്ഷ്യൽ ടാക്സ് ഓഫീസർ, കോയമ്പത്തൂർ III (രണ്ട് അപ്പീലുകളിലും)***[15] എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ ഭരണഘടനാ ബെഞ്ചിന്റെ തീരുമാനം

13 2006 ലെ ഐ ടി എ 1275

14 2006 ലെ ഐ ടി എ 1280

15 എ ഐ ആർ 1965 എസ് സി 1082

കോടതി പരാമർശിക്കും. ആ തീരുമാനത്തിൽ, ഈ കോടതി 1939 ലെ മദ്രാസ് ജനറൽ വിൽപ്പന നികുതി നിയമം പ്രകാരം വിൽപ്പന നികുതി ബാധ്യതയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഹയർ-പർച്ചേസ് എന്ന ആശയം പരാമർശിച്ചിരുന്നു, കരാറിന്റെ നിബന്ധനകൾ നിറവേറ്റുമ്പോൾ മാത്രമേ വായ്പ്പയെടുത്തയാൾക്ക് വാങ്ങാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയൂ എന്നും അതുവരെ വിൽപ്പന ഉണ്ടാവില്ലെന്നും നിരീക്ഷിച്ചു. മിക്ക കേസുകളിലും അത്തരം സ്വാതന്ത്ര്യം വായ്പ്പയെടുത്തയാൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനാൽ, നികുതി ഉടൻ ഈടാക്കാമായിരുന്നു, നികുതി ചുമത്താവുന്ന ഇനം ഇല്ല എന്നതിനാൽ തെറ്റായ വാദമാണ് മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതി അംഗീകരിച്ചത്. മുഴുവൻ തുകയും പണയമായി നൽകിയതിനാൽ വാഹനം കൈമാറുന്നതിനുള്ള വിലയായി ഒറ്റ ഒരു രൂപ മാത്രമേ നൽകേണ്ടതുള്ളൂ എന്നതായിരുന്നു ഈ കേസിലും ഉയർന്ന വാദങ്ങളിലൊന്ന്. ഈ വാദം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടില്ല, കാരണം ഇത് ഹയർ-പർച്ചേസ് കരാറിന്റെ സത്തയെ അവഗണിച്ചു. പണയത്തിൽ ശരിക്കും പണയമായി നൽകേണ്ടത് മാത്രമല്ല, അതിന്റെ ഒരു ഭാഗം വിലയിലേക്കുള്ളതാണെന്നും കരാറിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഈ നിരീക്ഷണങ്ങൾ ഇപ്പോഴത്തെ കേസിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പ്രസക്തമാണ്, കാരണം അവ വിൽപ്പന നികുതി നിയമത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ആണെങ്കിൽ പോലും ഹയർ-പർച്ചേസ് കരാറുകളിലെ പണയത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ സ്വഭാവത്തെ പരാമർശിക്കുകയും വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, നിയമനിർമ്മാണ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ പോലും, വിൽപ്പന നികുതി അധികാരികൾ പണയത്തെ രണ്ട് ഭാഗങ്ങളായി വിഭജിക്കാമെന്നും ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. ജസ്റ്റിസ് ജെ. സി. ഷാ തയ്യാറാക്കിയ ഭൂരിപക്ഷ വിധിന്യായത്തെ തുടർന്നാണ് ***സുന്ദരം ഫിനാൻസ് ലിമിറ്റഡി***ന്റെ (മേൽപ്പറഞ്ഞ)

കേസിൽ ഈ തീരുമാനം. അതിൽ ***കെ. എൽ. ജോഹർ & കമ്പനി*** (മേൽപ്പറഞ്ഞ) എന്ന കേസിലെ ഭരണഘടനാ ബെഞ്ചിന്റെ തീരുമാനം, ഫിനാൻഷ്യർ ബാക്കി തുക ചരക്കുകളുടെ മുൻ ഉടമയ്ക്ക് നൽകുകയും തുടർന്ന് ഉപഭോക്താവിൽ നിന്ന് ഹയർ-പർച്ചേസ് കരാർ നേടുകയും ചെയ്യുന്ന കരാറുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണെന്നും, അതിന് കീഴിൽ നിശ്ചിത പണയത്തിന്റെ എല്ലാ ഗഡുക്കളുടെയും അടവിൽ ഉപഭോക്താവ് ചരക്കുകളുടെ ഉടമയാകുമെന്നും, നാമമാത്രമായ വില നൽകി സാധനങ്ങൾ വാങ്ങാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം വിനിയോഗിക്കുമെന്നും നിരീക്ഷിച്ചു. മറ്റൊരു തരത്തിലുള്ള ഹയർ-പർച്ചേസ് ഇടപാടുകളിൽ, ഹയർ-പർച്ചേസ് കരാറും അനുബന്ധ രേഖകളും നടപ്പിലാക്കുന്നത് കണക്കിലെടുത്ത്, ഉപഭോക്താവിന് വേണ്ടി ഫിനാൻഷ്യർ നൽകുന്ന തുക ഉടമയ്ക്കോ ഡീലർക്കോ നൽകാനുള്ള ബാധ്യതയ്ക്ക് വിധേയമായി, ചരക്കുകളുടെ കൈവശമുള്ള ഉപഭോക്താവാണ് സാധനങ്ങൾ വാങ്ങുന്നത്. ഹയർ-പർച്ചേസ് കരാറിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കുന്നതിൽ ഉപഭോക്താവ് പരാജയപ്പെട്ടാൽ സാധനങ്ങൾ പിടിച്ചെടുക്കാനുള്ള ലൈസൻസ് നൽകുന്ന ഹയർ-പർച്ചേസ് കരാർ ഫിനാൻഷ്യർ നേടുന്നു. ചുറ്റുപാടുമുള്ള സാഹചര്യങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ പരിഗണിക്കുന്ന കരാറിന്റെ നിബന്ധനകളിൽ നിന്ന് ഒരു ഇടപാടിന്റെ യഥാർത്ഥ ഫലം നിർണ്ണയിക്കപ്പെടാം. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ, യഥാർത്ഥ ഇടപാട് സാധനങ്ങളുടെ ജാമ്യത്തിനായുള്ള ഒരു വായ്പയായിരിക്കും. രേഖകൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്ന, സാധനങ്ങളുടെ ആധികാരികവും പൂർണ്ണവുമായ ഒരു വിൽപ്പന, വിൽപ്പനക്കാരന് പിന്നീടുള്ളതും വ്യത്യസ്തവുമായ പണയത്തിന് നൽകുന്നതിന് മുമ്പും സ്വതന്ത്രവുമായി നടന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ആ ഇടപാട് പണം സ്വരൂപിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെയാണ് നടത്തിയതെങ്കിൽപ്പോലും, ഒരു വായ്പാ ഇടപാടായി കണക്കാക്കാനാവില്ല. മേൽപ്പറഞ്ഞത് രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട്,

സുന്ദരം ഫിനാൻസ് ലിമിറ്റഡിലെ (മേൽപ്പറഞ്ഞ) നികുതിദായകന്റെ അപ്പീൽ ഭൂരിപക്ഷം അനുവദിച്ചു, അവർ ഫിനാൻഷ്യർമാരുടെ ജോലിയാണ് നടത്തുന്നതെന്നും മോട്ടോർ വാഹനങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നില്ലെന്നും നിരീക്ഷിച്ചു. ഉപഭോക്താവ് വാങ്ങിയ മോട്ടോർ വാഹനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുകയും എല്ലാ സമയത്തും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ തന്നെ ആയിരുന്നു രജിസ്റ്റർ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നതും. നികുതിദായകന്റെ പേരിൽ വാഹനം രജിസ്റ്റർ ചെയ്തതിലൂടെ പ്രാബല്യത്തിൽ വരാത്ത ഒരു ഔപചാരിക രേഖയായിരുന്ന വിൽപ്പന കത്ത്, കൂടാതെ മോട്ടോർ വാഹനത്തിന്റെ ഇൻഷുറൻസ് പോലും ഉപഭോക്താവ് ഉടമയാണെന്നപോലെ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുത്തേണ്ടതുണ്ട്.

16. വിശദീകരണംത്തിന്റെ യുക്തിയും സന്ദർഭവും പരിശോധിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, സി. ബി. ഡി. ടി. പുറപ്പെടുവിച്ച രണ്ട് സർക്കുലറുകൾ പരിശോധിക്കാൻ കോടതി ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഹയർ-പർച്ചേസ് ഇടപാടുകൾ സാധാരണയായി ധനകാര്യ ബിസിനസ്സിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കമ്പനികൾ നടത്തുന്ന സാമ്പത്തിക ഇടപാടുകളുടെ സ്വഭാവത്തിലാണെന്നും ഹയർ-പർച്ചേസ് ധനകാര്യ കമ്പനികൾക്ക് ലഭിക്കുന്നതോ ഉണ്ടാകുന്നതോ ആയ ധനകാര്യ ചാർജ്ജുകൾ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 2 (7) ൽ നിർവചിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ പലിശയുടെ സ്വഭാവത്തിലാണെന്നും അതിനാൽ പലിശ നികുതിയിൽ ഈടാക്കാമെന്നും 1996 മാർച്ച് 25 ലെ സർക്കുലർ നമ്പർ 738 പ്രകാരം സി. ബി. ഡി. ടി. അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, 1998 ജനുവരി 13-ലെ തുടർന്നുള്ള സർക്കുലർ നമ്പർ 760-ൽ, സി. ബി. ഡി. ടി. ഈ പ്രശ്നം പരിഗണിച്ചതായും ഹയർ-പർച്ചേസ് സ്വഭാവമുള്ള ഇടപാടുകളുടെ കാര്യത്തിൽ, പണയ ചാർജ്ജുകളുടെ രസീതുകൾ പലിശയുടെ സ്വഭാവത്തിലായിരിക്കില്ലെന്ന് ഉപദേശിച്ചതായും നിരീക്ഷിച്ചു.

അടിസ്ഥാനപരമായി, സാമ്പത്തിക ഇടപാടുകളുടെ സ്വഭാവത്തിലുള്ള ഇടപാടുകളിൽ, പണയ ചാർജ്ജുകൾ പലിശ നികുതിയ്ക്ക് വിധേയമായി പലിശയായി കണക്കാക്കണം. രണ്ട് ഇടപാടുകളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന്, നികുതിദായക ഉദ്യോഗസ്ഥർ ഗുണഫലങ്ങൾ കണക്കിലെടുത്ത് പ്രശ്നം പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്- (i) കരാറിന്റെ നിബന്ധനകൾ; (ii) ആസ്തിയുടെ വിതരണക്കാരനും ഹയർ-പർച്ചേസ് കമ്പനിയും ആസ്തിയുടെ അന്തിമ ഉപയോക്താവും തമ്മിലുള്ള പദ്ധതിയുടെ സ്വഭാവം; (iii) പ്രാരംഭ പണമടവിന്റെ നിർണ്ണയം, ഹയർ-പർച്ചേസ് വില നിർണ്ണയിക്കുന്ന രീതി മുതലായവയിൽ കാണപ്പെടുന്ന കക്ഷികളുടെ ഉദ്ദേശ്യം, മുതലായവ കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും, യഥാർത്ഥത്തിൽ വാങ്ങുന്നയാളും എന്നാൽ മുഴുവൻ വിലയും നൽകാത്തതുമായ അത്തരം വായ്പ്പയെടുത്തയാൾക്ക് വേണ്ടി ഹയർ-പർച്ചേസ് കമ്പനി തുകയോ അതിന്റെ ഗണ്യമായ ഭാഗമോ നൽകുമ്പോൾ, അത്തരം കരാർ വായ്പയുടെ തിരിച്ചടവിനുള്ള ജാമ്യത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിലാണ്, അത് അടിസ്ഥാനപരമായി ഒരു വായ്പാ ഇടപാടാണ്. ***സുന്ദരം ഫിനാൻസ് ലിമിറ്റഡ്*** (മേൽപ്പറഞ്ഞ) എന്ന കേസിൽ വിധിന്യായത്തെ പരാമർശിച്ചിരുന്നു.

17. മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, ***സുന്ദരം ഫിനാൻസ് ലിമിറ്റഡി***ലെ (മേൽപ്പറഞ്ഞ) ഈ വിധിന്യായം വിൽപ്പന നികുതി നിയമത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഹയർ-പർച്ചേസ് കരാറുകളിലെ പണയത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ സ്വഭാവവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ഈ കേസിൽ, ഈ കോടതി പരിഗണിക്കുന്നതും വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതും നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 2(7) ആണ്. ***സഹാറ ഇന്ത്യ സേവിംഗ്സ് ആൻഡ് ഇൻവെസ്റ്റ്മെന്റ് കോർപ്പറേഷൻ ലിമിറ്റഡ്*** (മേൽപ്പറഞ്ഞ), ***ജനറൽ മാനേജർ മുഖേന സ്റ്റേറ്റ് ബാങ്ക് ഓഫ്***

പാട്യാല (മേൽപ്പറഞ്ഞ) എന്നീ രണ്ട് കേസുകളിൽ ഈ വകുപ്പ് വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ കേസുകൾ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 2(7)-ന് വളരെ പരിമിതവും നിയന്ത്രിതവുമായ അർത്ഥം നൽകി. അതായത്, വായ്പകളിൽ "on" (മേൽ) നേരിട്ട് ഉണ്ടാകുന്ന പലിശ മാത്രമാണ് ഉൾപ്പെടുന്നത്, മറ്റ് പലിശകളല്ല. അത് നിക്ഷേപങ്ങളിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന പലിശയായാലും കിഴിവ് ചെയ്ത വിനിമയ ബില്ലുകളുടെ വൈകിയ പണമടവിന് നൽകേണ്ട പലിശയായാലും.

18. ബാധകമാകുന്ന വകുപ്പിന്റെ ഭാഷയെയും അതിന്റെ പരിധിക്കുള്ളിൽ നികുതിയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നതിനെയുമാണ് നികുതി ആശ്രയിക്കുന്നത്. അതിനാൽ, ഒരു നികുതി നിയമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിധിന്യായങ്ങളുടെ യുക്തി മറ്റൊരു നികുതി നിയമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു കേസിൽ പൂർവ്വസമ്പ്രദായമായി പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ ഒരാൾ ശ്രദ്ധയോടെയും ജാഗ്രതയോടെയും പ്രവർത്തിക്കണം. ഈ ജാഗ്രതാ നിയമം പ്രധാനമാണ്, നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ ഭാഷയും നിയമത്തിന്റെ ലക്ഷ്യവും ഉദ്ദേശ്യവും വ്യത്യസ്തമാകുമ്പോൾ അത് അവഗണിക്കരുത്. ***അസോസിയേഷൻ ഓഫ് ലീസിംഗ് ആൻഡ് ഫിനാൻഷ്യൽ സർവീസ് കമ്പനീസ് v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയും മറ്റൊരാളും***[16] എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി ഈ യുക്തി ഒരു പരിധിവരെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു, അതിൽ 1994 ലെ ധനകാര്യ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 65 (105) (zm), വകുപ്പ് 65 (12) എന്നിവ പ്രകാരം സേവന നികുതി ചുമത്തിയതിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, ബാങ്കിംഗ്, സാമ്പത്തിക സേവനങ്ങൾ എന്നിവ നികുതിയിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞ നിയമത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, ഫിനാൻഷ്യൽ ലീസും ഓപ്പറേറ്റിംഗ് ലീസും തമ്മിൽ വേർതിരിച്ചറിയുന്നത് ഉചിതമാണെന്ന്

16 (2011) 2 എസ് സി സി 352

ഈ കോടതി കരുതുകയും മുൻ കേസിൽ നൽകിയ സേവനങ്ങൾ നികുതിക്ക് വിധേയമാകുമെന്നും എന്നാൽ രണ്ടാമത്തേത് നികുതിയുടെ പരിധിയിൽ നിന്ന് പുറത്താകുമെന്നും വിധിച്ചു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, ബാങ്കിംഗ് ഇതര കമ്പനികൾ അടിസ്ഥാനപരമായി വായ്പാ കമ്പനികളാണെന്നും, എന്നാൽ അതിനുപുറമേ, എക്വിപ്മെന്റ് ലീസിങ്, ഹയർ- പർച്ചേസ് വായ്പയ്ക്ക് കൊടുക്കൽ, നിക്ഷേപം എന്നിവയുടെ വ്യവഹാരത്തിലും ഏർപ്പെടാമെന്നും നിരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. "വായ്പ്പ" എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന പണയത്തിൻ്റെ കാര്യത്തിൽ, പണയം സ്വീകരിക്കുന്നയാൾക്ക് ചരക്കിൻ്റെ കൈവശാവകാശവും പ്രതിഫലത്തിന് പകരമായി അത് ഉപയോഗിക്കാനുള്ള അവകാശവും ലഭിക്കുന്നു. മറുവശത്ത്, എക്വിപ്മെന്റ് ലീസിങ് എന്നത് ദീർഘകാല ധനസഹായമാണ്, ഇത് കടം വാങ്ങുന്നയാൾക്ക് ആദ്യഘട്ടത്തിൽ നേരിട്ട് പണമടയ്ക്കാതെ പണം സ്വരൂപിക്കാൻ സഹായിക്കുന്നു. ഇവിടെ, "പലിശ" ഘടകത്തെ പണയത്തിന്റെ പ്രതിഫലവുമായി താരതമ്യം ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല, അത് പണയത്തിനുള്ള പ്രതിഫലത്തിൻ്റെ സ്വഭാവത്തിലുള്ളതാണ്.

19. ഐ. ടി. എ. ടി. സാധാരണയായി രേഖപ്പെടുത്തുന്ന വസ്തുതകളുടെ കണ്ടെത്തലുകൾ നിർണ്ണായകമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. വസ്തുതയുടെ കണ്ടെത്തലുകളിൽ ഹൈക്കോടതിക്ക് ഇടപെടാൻ കഴിയും, നിയമത്തിന്റെ ഗണ്യമായ ഒരു ചോദ്യം തീരുമാനിക്കുമ്പോൾ, കണ്ടെത്തലുകൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള വസ്തുതകൾ പിന്തുണയ്ക്കാത്തപക്ഷം, അത് വികലമായി കണക്കാക്കപ്പെടും[17]. ഇതിനായി, ഹൈക്കോടതി

17 കർണാടക ബോർഡ് ഓഫ് വഖഫ് v. അഞ്ജുമാൻ- ഇ- ഇസ്ലായിൽ മാഡ്രിസ്- ഉൻ- നിസ്വാൻ, (1999) 6 എസ് സി സി 343; സി. ദൊദ്ദനാരായണ റെഡ്ഡിയും (മരണപ്പെട്ട) (അനന്തരാവകാശികൾ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു) മറ്റുള്ളവരും v. സി. ജയരാമ റെഡ്ഡിയും (മരണപ്പെട്ട) (അനന്തരാവകാശികൾ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു) മറ്റുള്ളവരും, (2020) 4 എസ് സി സി 659

നിയമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പ്രത്യേക ഗണ്യമായ ചോദ്യം രൂപപ്പെടുത്തുകയും കർശനമായ മാനദണ്ഡങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ ഐ. ടി. എ. ടിയുടെ വസ്തുതയുടെ കണ്ടെത്തലുകളിൽ ഇടപെടുകയും വേണം. നിലവിലെ കേസിൽ, ഹൈക്കോടതി നിയമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പ്രത്യേക ഗണ്യമായ ചോദ്യം രൂപപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല, അതിനാൽ വസ്തുതയുടെ കണ്ടെത്തലുകളിൽ ഇടപെടുന്നത് അനാവശ്യമാണ്. കക്ഷികൾ നൽകിയ നാമകരണം പരിഗണിക്കാതെ തന്നെ ഇടപാടിന്റെ യഥാർത്ഥ സ്വഭാവം കണ്ടെത്തുന്നതിന് ചുറ്റുമുള്ള വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും പരിശോധിക്കാൻ നികുതി അധികാരികൾക്ക് അവകാശമില്ലെന്ന് ഇതിനർത്ഥമില്ല.

20. മേൽപ്പറഞ്ഞ നിയമ തത്വം കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ***സഹാറ ഇന്ത്യ സേവിംഗ്സ് ആൻഡ് ഇൻവെസ്റ്റ്മെന്റ് കോർപ്പറേഷൻ ലിമിറ്റഡ്*** (മേൽപ്പറഞ്ഞ), ***ജനറൽ മാനേജർ മുഖേന സ്റ്റേറ്റ് ബാങ്ക് ഓഫ് പട്യാല*** (മേൽപ്പറഞ്ഞ) എന്നീ കേസുകളിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള നിർദ്ദേശം മനസ്സിൽ വച്ചുകൊണ്ട്, പലിശ നികുതി അടയ്ക്കുന്നത് ഒഴിവാക്കാൻ മറച്ചുവെക്കലോ കൃത്രിമത്വമോ സ്വീകരിച്ച കേസുകൾ തള്ളുന്നതിനായി, മേൽപ്പറഞ്ഞ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെയും യുക്തിയുടെയും വെളിച്ചത്തിൽ എല്ലാ ഇടപാടുകളും വീണ്ടും പരിശോധിക്കുന്നതിനും പുതിയ വിധിനിർണ്ണയത്തിനായി കോടതി ഈ വിഷയം നികുതിദായക ഉദ്യോഗസ്ഥന് കൈമാറിയിരിക്കാം. രേഖകൾ നോക്കുക മാത്രമല്ല, മറ്റ് നിരവധി ഘടകങ്ങളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുമായിരുന്നു, അതായത് നികുതിദായകനിൽ നിന്നും വായ്പ്പയെടുത്തയാളിൽ നിന്നും വിവരങ്ങൾ നേടുകയും വസ്തുതകൾ വിശദമായി കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ഈ പ്രത്യേക ഘട്ടത്തിൽ, റിമാന്റ് ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത്

ഉചിതമാണെന്ന് കോടതി കരുതുന്നില്ല. 2000 മാർച്ച് 31 മുതൽ ഈ നിയമം പ്രാബല്യത്തിലില്ലായെന്നതും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.

21. മേൽപ്പറഞ്ഞവ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട്, ഈ കോടതി ഈ അപ്പീലുകൾ അനുവദിക്കുകയും അപവദിത വിധിന്യായങ്ങൾ റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നികുതി ഉദ്യോഗസ്ഥൻ നടത്തിയ കൂട്ടിച്ചേർക്കലുകൾ റദ്ദാക്കുകയും അപ്പീൽവാദിയായ മുത്തൂറ്റ് ലീസിംഗ് ആൻഡ് ഫിനാൻസ് ലിമിറ്റഡിന്റെ യും മറ്റ് കേസുകളിലെയും കൂട്ടിച്ചേർക്കലുകൾ നീക്കം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഐ. ടി. എ. ടി. പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവുകൾ ശരിവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിലവിലെ കേസിന്റെ വസ്തുതകളിൽ, ചെലവുകളെക്കുറിച്ച് ഒരു ഉത്തരവും ഉണ്ടാകില്ല.

ബിഭ്രതി ഭൂഷൺ ബോസ് അപ്പീലുകൾ അനുവദിച്ചു.

(സഹായം: നേഹ ശർമ്മ, എൽ. സി. ആർ. എ.)